

Проповед на Неделя след Богоявление

Братя и сестри,

В Неделята след Богоявление си припомняме думите на Спасителя, с които Той начева Своята проповед.

След като Предтечата Йоан е предаден, Христос отива в Галилея. Там Той се заселва в града Капернаум, сред земите на Завулоновото и Нефталимовото коляно. Това е предречено от пророк Исаия, който казва, че именно от езическа Галилея ще изгрее светлината.

Тази духовна светлина е Господ Иисус Христос, Слънцето на правдата, Изтребителят на преизподнята, Всемиловитият Изкупител, Когото наричаме „Тиха Светлина“ на Небесния Отец при всяко вечерно богослужение.

Христос просвети света, Христос просветли краищата на вселената, Христос прогони смъртната сянка със Своята божествена сила.

И Безгрешният Богочовек започва Своята проповед сред галилейския народ с думите: **„Покайте се, защото се приближи Царството Небесно“**.

Какво значи това за нас?

Защото всяка дума, всеки ред от евангелието е послание лично, лично към всеки от нас. И същевременно е послание насочено към целокупното човечество, към целия свят, който „лежи в злото“.

Какво значи, че Христос започва Своята проповед с призив за покаяние? За покаяние призоваваше и Господният Предтеча. Нима това е насочено само към езичниците – галилейци, забравили вярата в Единия Бог. А нима ние не сме многократно по-затънали в духовна нищета, в груб материализъм и в най-окаяни езически практики, много повече от тях.

Нима ние, наследници на славни, истински богоносци, хранители на вярата, строители на черкви, манастири и читалища, нима ние не сме отстъпници от православните си корени.

Нима нашето незнание, безразличие към вярата, прегръщане на всички съвременни извращения, на „новата нормалност“ не ни прави по-окаяни и от онези езичници от Галилея, които са усвоили злото от околните народи.

По-окаяни сме, защото проповедта на Богочовека, проповед с божествена сила, е обърнала мнозина от езическа Галилея към Христовата светлина.

А ние имаме Христа, имаме светото Кръщение, имаме пълната възможност да научим за вярата и да тръгнем по спасителния път, а еснафски се задоволяваме единствено с обредовата страна на вярата.

Животът ни е кратък, а ние нямаме дори най-малко намерение да се върнем към Христовите истини, да поставим Христос в центъра на нашия живот.

И като започнем с истинско покаяние, да се потрудим с духовен труд за душите си, които са най-ценни в Божиите очи.

Всеки от нас е като оная загубена овца, която овчарят дири, оставяйки 99-те от стадото в пустинята.

Господ да ни вразуми, да ни облагодати и помилва по молитвите на Майката Божия, на Честния Предтеча и на всички светии. Амин!

2023 г.